

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-798/23 - 1

Kohtuasi C-798/23 [Abbottly]ⁱ

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

21. detsember 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Supreme Court (Iirimaa kõrgeim kohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

21. detsember 2023

Kassaator:

Minister for Justice

Vastustaja kassatsioonimenetluses:

SH

SUPREME COURT (KÕRGEIM KOHUS)

S:AP:IE:2022:000116

[...] [kohtukoosseis]

[...]

[riigisisese kohtuasja viited ja nimi]

21. DETSEMBRI 2023. AASTA

KOHTUMÄÄRUS

EELOTSUSE TAOTLEMISEKS EUROOPA LIIDU KOHTULT

ⁱ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

ELTL ARTIKLI 267 ALUSEL

Kassaatori 4. novembril 2022 esitatud kassatsioonkaebus High Court'i (kõrge kohus, Iirimaa) ([...] [High Courti kohtuniku nimi]) 27. juuli 2022. aasta kohtuotsuse ja -määruse peale, millega keelduti andmast vastustajat 26. veebruari 2021. aasta vahistamismääruse alusel üle Läti Vabariigile, ning nõue tühistada nimetatud kohtuotsus ja -määrus selles kassatsioonkaebuses esitatud ja välja toodud alustel, mida arutati käesoleva kohtu 11. mai 2023. aasta istungil

Sellele tuginedes ja olles tutvunud kohtu 19. jaanuari 2023. aasta otsusega, millega antakse luba esitada kõnealuse määruse peale kassatsioonkaebus [...]

MÄÄRAS KOHUS, et kohtuasi tuleb lahendada

ja [...] see kanti kohtuotsuse tegemiseks registrisse 14. detsembril 2023 [...]

ja kuna näib, et faktilised asjaolud ja menetlusküsimused on sellised, nagu on esitatud käesolevale kohtumäärusele lisatud eelotsusetaotluses,

ja lisaks näib käesolevale kohtule, et kõnealuse kohtuasja poolte vaheliste küsimuste lahendamine tõstatab küsimusi nõukogu raamotsuse 2002/584/JSK (muudetud nõukogu raamotsusega 2009/299/JSK) artiklis 4a kasutatud mõiste „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ tähenduse ja ulatuse kohta,

OTSUSTAS KOHUS ESITADA Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel Euroopa Liidu Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kui tagaotsitava üleandmist taotletakse selleks, et viia täide vabadusekaotuslik karistus, mis oli sellele isikule määratud selle eest, et ta rikkus talle varem karistuseks määratud politsei järelevalve alla võtmise tingimusi, kusjuures selle vabadusekaotusliku karistuse määranud kohtul oli kaalutusõigus vabadusekaotusliku karistuse määramise suhtes (kuid mitte karistuse kestuse suhtes, juhul kui see määratakse), siis kas niisuguses olukorras on menetlus, mille tulemusel see vabadusekaotuslik karistus määratakse, osa „kohtulikust arutelust, mille tulemusel otsus tehti“ nõukogu raamotsuse 2002/548/JSK artikli 4a lõike 1 tähenduses?
2. Kas otsus muuta politsei järelevalve alla võtmises seisnev karistus vabadusekaotuslikuks karistuseks eespool esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel oli selline otsus, mille esemeks või tagajärjeks oli tagaotsitavale varem määratud karistuse – ja eelkõige tema varasema karistuse osaks olnud politsei järelevalve alla võtmise – liigi ja/või määra muutmine, millest tulenevalt kuulub see otsus erandi alla, millele viidatakse kohtuotsuse Ardıc punktis 77?

NING MÄÄRAB, et [...] käesoleva kassatsioonkaebuse arutamine lükatakse edasi, kuni [...] Euroopa Liidu Kohus on teinud nimetatud küsimustes eelotsuse [...].

[...] [nimi]

ASEKOHTUSEKRETÄR

[...] [nimi]

KOHTU PRESIDENT

Lõplikult vormistatud 21. detsembril 2023

**AN CHUIRT UACHTARACH
SUPREME COURT (KÕRGEIM KOHUS)**

S:AP:IE:2022:00116

[2023] IESC 37

[...] [kohtukoosseisu kuuluvad kohtunikud]

[...]

[...] [poolte nimede kordamine]

14. detsembri 2023. aasta eelotsustaotlus

Sissejuhatus

- 1 Supreme Court (kõrgeim kohus) otsustas esitada Euroopa Liidu Kohtule (edaspidi „Euroopa Kohus“) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel kaks küsimust nõukogu raamotsuse 2002/584/JSK (muudetud nõukogu raamotsusega 2009/299/JSK) (edaspidi „raamotsus“) artiklis 4a kasutatud mõiste „*kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti*“ tähenduse ja ulatuse kohta. Seda artikli 4a aspekti on käsitletud Euroopa Kohtu ulatuslikus kohtupraktikas, sealhulgas Euroopa Kohtu hiljutises kohtuotsuses LU (liidetud kohtuasjad C-514/21 ja C-515/21, EU:C:2023:235; edaspidi „kohtuotsus LU“).

Asjaolud

- 2 SH (edaspidi ka „vastustaja“) mõisteti 2014. aastal Valmieras rajona tiesas (Valmiera rajoonikohus, Läti) ja Jēkabpils rajona tiesas (Jēkabpils rajoonikohus, Läti) süüdi kahes süüteos ja talle määrati kummalgi juhul vabadusekaotus ja teatud ajaks „politsei järelevalve“ alla võtmine. 27. oktoobril 2015 need karistused

liideti, mis andis tulemuseks nelja aasta ja üheksa kuu pikkuse kumulatiivse vabadusekaotusliku karistuse ning kolmeks aastaks politsei järelevalve alla võtmise.

- 3 Politsei järelevalve alla võtmine „on lisakaristus, mille kohus võib määrata kohustusliku meetmena, et teostada järelevalvet kinnipidamiskohast vabastatud isiku käitumise üle ja et selle isiku suhtes saaks kohaldada politseiasutuse poolt ette nähtud piiranguid“ (Läti karistusseadustiku § 45). Politsei järelevalve all olemise ajavahemik algab siis, kui vabadusekaotuslik karistus on lõppenud.
- 4 SH-d teavitati vanglas viibimise ajal suuliselt ja kirjalikult, et politsei järelevalve all olemise tingimusena on ta kohustatud ilmuma kolme tööpäeva jooksul alates vanglast vabanemisest (mis oli kavandatud 22. augustiks 2019) Jēkabpilsis (kus oli tema elukoht) politseijaoskonda. Teda teavitati ka sellest, et kui ta ei ilmu viidatud politseijaoskonda, võidakse talle määrata halduskaristus vastavalt Läti haldusõigusrikkumiste seadustiku §-le 177. SH allkirjastas kirjaliku teate eksemplari, et kinnitada sellest arusaamist.
- 5 SH vabastati nõuetekohaselt vangistusest ja ta jättis Jēkabpilsis politseijaoskonda ilmutama. Seetõttu mõistis Zemgales apgabaltiesa (Zemgale regionaalne kohus, Läti) ta 11. mail 2020 ja uuesti 27. mail 2020 süüdi § 177 kohases „haldusõigusrikkumises“, mille tulemusel määrati talle vastavalt 30 euro ja 40 euro suurune trahv.
- 6 Läti õiguses on sätestatud, et kui politsei järelevalve alla võetud isik rikub selle meetme tingimusi pahauskselt, võib kohus „asendada täitmata jäänud lisakaristuse tingimused vabadusekaotusega, lugedes kaks politsei järelevalve all olnud päeva üheks vabadusekaotuse päevaks“. Pahauskne rikkumine tuvastatakse, kui isik on sellises rikkumises ühe aasta jooksul kaks korda halduskorras süüdi mõistetud (Läti karistusseadustiku § 45 lõiked 5 ja 6). Sellise määruse tegemine ei ole kohustuslik, seda isegi juhul, kui tuvastatakse pahauskne rikkumine:

„Asjakohaste asjaolude korral (kui esinevad asjaolud, mille tõttu on karistuse kandmise vältimine süüdimõistetud poolt põhjendatud) võib kohus taotluse rahuldamata jätta“.

(Vt Zemgales apgabaltiesa (Zemgale regionaalne kohus, Läti) 17. märtsi 2022. aasta kiri).

- 7 Jēkabpilsis politseijaoskonna korrakaitsepolitsei osakond esitas 2020. aasta juunis Zemgales apgabaltiesale (Zemgale regionaalne kohus, Läti) taotluse muuta SH järelejäänud politsei järelevalve all olemise aeg „vabadusekaotuseks“. 25. juunil 2020 saadeti kohtukutse tähtkirjaga SH teatatud elukohta Jēkabpilsis. Kohtukutset vastu ei võetud ja see tagastati 31. juulil 2020.
- 8 Zemgales apgabaltiesas (Zemgale regionaalne kohus, Läti) toimus kohtuistung 19. augustil 2020. SH kohal ei viibinud ja kohtuistung toimus tema osavõtuta. Kohus tegi sel kuupäeval kirjaliku otsuse muuta ülejäänud politsei järelevalve all

olemise aeg – kaks aastat ja kaks päeva – ühe aasta ja ühe päeva pikkuseks vabadusekaotuslikuks karistuseks vastavalt karistusseadustiku § 45 lõikes 5 ette nähtud suhtele 2:1.

- 9 SH-le saadeti kohtuotsuse ära kiri, kuid see tagastati vastu võtmata. SH-l oli õigus Zemgales apgabaltiesa (Zemgale regionaalne kohus, Läti) otsus edasi kaevata, kuid ta ei teinud seda.
- 10 26. veebruaril 2021 tehti SH suhtes Euroopa vahistamismäärus, et viia täide Zemgales apgabaltiesa (Zemgale regionaalne kohus, Läti) 19. augusti 2020. aasta otsusega määratud vabadusekaotuslik karistus.

Poolte seisukohad

- 11 Minister for Justice and Equality (justiits- ja võrdõiguslikkuse minister; edaspidi „minister“) keskne väide oli, et vastavalt artiklile 4a ja 2003. aasta Euroopa vahistamismääruse seaduse (European Arrest Warrant Act 2003; edaspidi „2003. aasta seadus“) §-le 45, millega artikli 4a sätteid liiri õigusesse üle võeti, võib üleandmisest keelduda üksnes juhul, kui „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ toimus tagaotsitava osavõtuta ja artikli 4a tingimused ei olnud muus osas täidetud. Väideti, et käesoleval juhul ei olnud tegemist SH osavõtuta toimunud „kohtuliku aruteluga, mille tulemusel otsus tehti“, sest Zemgales apgabaltiesa (Zemgale regionaalne kohus, Läti) 19. augusti 2020. aasta kohtuistung ei olnud artikli 4a tähenduses „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“. Märgitigi, et kui menetlus või kohtuistung ei ole „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“, ei ole artikkel 4a/§ 45 kohaldatav ega saa olla üleandmisest keeldumise aluseks.
- 12 Vaidlust ei ole selle üle, et SH ega tema esindaja 19. augusti 2020. aasta kohtuistungil ei osalenud, kuid küsimus puudutab seda, kas sel kuupäeval toimunud kohtuistung on „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“. Viidati kohtuotsusele Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026) (edaspidi „kohtuotsus Ardic“) ja hilisemale kohtuotsusele LU ning minister väitis nende kohtuotsuste põhjal, et varasema kohtuotsusega määratud vabadusekaotusliku karistuse täideviimist või kohaldamist puudutav otsus ei ole „otsus“ artikli 4a tähenduses, välja arvatud piiratud asjaoludel, ning see, et selline otsus tehti *in absentia*, ei ole keeldumise alus, ja et keeldumine on selle põhjal välistatud.
- 13 Vastustaja nimel esitati mitu märkust. Eelkõige viitas vastustaja kohtuotsusele Ardic ja selle punktis 77 esitatud seisukohale, et mõiste „otsus“ ei hõlma otsust, mis puudutab varasema kohtuotsusega määratud vabadusekaotusliku karistuse täideviimist või kohaldamist, välja arvatud juhul, kui selle otsuse esemeks või tagajärjeks on kõnealuse karistuse liigi või määra muutmine ning selle otsuse teinud kohtul on selles suhtes kaalutusõigus. Leiti, et kohtuistung, mille tulemusel muudetakse järelevalvemäärus vabadusekaotuslikuks karistuseks, hõlmab midagi enam kui otsus, mis puudutab varasema kohtuotsusega määratud karistuse täideviimist või kohaldamist, nagu otsus pöörata tingimisi karistus täitmisele või

tühistada ajutine vabastamine. Vastustaja väitis, et sellisel kohtuistungil muudetakse pigem varem määratud karistuse liiki ja/või määra. Ta väitis, et Zemgales apgabaltiesas (Zemgale regionaalne kohus, Läti) toimunud kohtuistung ei olnud „*samaväärne tingimisi karistuse täitmisele pööramise kohtuistungiga*“. Tõsiasi, et ajavahemikku, mille vältel pidi vastustaja kandma vabadusekaotuslikku karistust, arvutati matemaatilise valemi järgi, ei muuda seda, et tegelikult – nagu ta väitis – on tegemist raamotsuse artikli 4a tähenduses kohtuliku aruteluga, mille tulemusel otsus tehti. Sisuliselt väidetakse, et otsuse esemeks või tagajärjeks oli varem määratud karistuse muutmine ja tegemist oli kaalutlusotsusega ning seetõttu kuulub see artikli 4a kohaldamisalasse.

- 14 Lisaks märkis vastustaja, et kohtuotsuses LU kohaldati kohtuotsuses Ardic välja töötatud põhimõtteid, et laiendada Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 47 ja 48 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6 ette nähtud õiglase kohtuliku arutamise kaitset *in absentia* istungitele, mis on seotud süütegudega, mille tagajärjeks on tingimisi kohaldatud karistuse täitmisele pööramine eraldi kohtuistungil. Ta väitis, et tema üleandmisest keeldumiseks ei ole vaja liidu õiguse autonoomset mõistet „*kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti*“ laiendada ega muuta. Ta väitis, et talle ei olnud määratud asjakohast tingimisi vanglakaristust. Pigem oli talle „*määratud politsei järelevalve, mille rikkumise eest oli ette nähtud trahv*“. Zemgales apgabaltiesas (Zemgale regionaalne kohus, Läti) toimunud *in absentia* istungil muudeti karistuse liik vabadusekaotuslikuks karistuseks. Sellest tulenevalt väitis ta, et kohtuotsus LU toetab jätkuvalt tema üleandmisest keeldumist vastavalt artiklile 4a ja 2003. aasta seaduse §-le 45.
- 15 Minister kaalus Euroopa Kohtu otsust LU ja väitis, et selles kohtuasjas tehtud järeldused ei ole käesoleva kohtuasja asjaoludel asjakohased. Väideti, et haldusmenetlusi, mille tulemusel määrati vastustajale trahvid, ei saa pidada samaväärseks kriminaalasjas süüdimõistmisega päädinud menetlusega nagu menetlus, mis oli kõne all kohtuasjas LU. Seega väideti kohtuotsustele Ardic ja LU tuginedes, et artiklis 4a viidatud „*kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti*“ ei hõlma otsust, mis puudutab üksnes kriminaalmenetluse lõpus lõplikult määratud vabadusekaotusliku karistuse täideviimist või kohaldamist, välja arvatud üks erand, nimelt see, kui otsuse „*esemeks või tagajärjeks on kõnealuse karistuse liigi või määra muutmine ning selle otsuse teinud kohtul on selles suhtes kaalutusõigus*“ (vt kohtuotsus LU, punkt 53). Väideti, et kaalutusõigust tingimisi kohaldatud karistus täitmisele pööramise üle otsustamisel ei või pidada samaväärseks kaalutusõigusega „*selle karistuse liigi või määra*“ üle otsustamisel. Märgiti, et kuivõrd Läti kohtul oli kaalutusõigus, oli tegemist piiratud kaalutusõigusega ja see ei hõlmanud kaalutusõiguse teostamist karistuse liigi või määra üle. Märgiti, et kui Läti kohus kasutas oma kaalutusõigust järelevalve tühistamiseks, olid tema valikud määratava karistuse liigi ja määra osas õiguslikult kindlalt piiratud ning seega ei saa tegelikult väita, et kohtul oli karistuse liigi ja määra osas kaalutusõigus. Sellest tulenevalt väitis minister, et 19. augusti 2020. aasta kohtuistung ei olnud „*kohtulik arutelu, mille tulemusel*

otsus tehti“ artikli 4a ja § 45 tähenduses; seetõttu ei olnud § 45 kohaldatav ja üleandmisest ei olnud lubatud selle paragrahvi alusel keelduda.

Tähelepanekud

- 16 Käesolev kohus on vägagi teadlik Euroopa Kohtu otsustest Ardic ja LU. Käesoleva kohtu otsuses viidatakse põhimõtetele, mis on esitatud kohtuotsuse Ardic punktides 70–72 ja mida on korratud hilisema kohtuotsuse LU punktides 46–47, milles Euroopa Kohus esitas järgmised märkused:

„46. Esimesena tuleb meelde tuletada, et raamotsus 2002/584, mis viib sisse kuritegude toimepanemises süüdi mõistetute või kahtlustatavate üleandmise lihtsustatud ja tõhusa süsteemi, on mõeldud hõlbustama ja kiirendama õigusalasest koostööd, et aidata saavutada eesmärki kujundada Euroopa Liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks, põhinedes suurel usaldusel, mis peab liikmesriikide vahel olema [...].

47. Selleks tuleneb raamotsusest ja eelkõige selle artikli 1 lõikest 2, et Euroopa vahistamismääruse täitmine kujutab endast reeglit, täitmisest keeldumine seevastu erandit, mida tuleb tõlgendada kitsalt (31. jaanuari 2023. aasta kohtuotsus Puig Gordi jt, C-158/21, EU:C:2023:57, punkt 68 ja seal viidatud kohtupraktika).“

- 17 Käesolev kohus kaldub arvama, et Läti menetlus sarnaneb tingimisi kohaldatud karistuse täitmisele pööramisega, mis – nagu on kohtuotsuse Ardic põhjal selge – ei kuulu iseenesest artikli 4a kohaldamisalasse. Politsei järelevalve alla võtmise sunniviisilist laadi võib pidada samaväärseks tingimustega, mis tingimisi karistuse puhul tavaliselt kehtestatakse. Euroopa Kohtu otsus Ardic on selles suhtes teataval määral abiks. Euroopa Kohus märkis selle kohtuotsuse punktides 75 ja 76, et isiku suhtes tehtav lõplik süüdimõistev kohtuotsus, sealhulgas kohtuotsus, millega määratakse kindlaks kandmisele kuuluv karistus, „kuulub täielikult EIÕK artikli 6 kohaldamisalasse“, kuid nagu märgitud punktis 75, tuleneb Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast, et see säte ei ole kohaldatav vabadusekaotusliku karistuse täideviimist või kohaldamist puudutavatele küsimusele. Punktis 76 märkis Euroopa Kohus, et erinev on lähenemine vaid juhul, kui „pärast sellise kohtuotsuse tegemist, millega asjassepuutuv isik süüdi mõisteti ja millega talle määrati vabadusekaotuslik karistus, tehakse uus kohtuotsus, mis muudab varasema kohtuotsusega määratud karistuse liiki või määra“, ning selles punktis toodi kaks näidet, millest üks on olukord, kus vangistus asendatakse riigist väljasaatmisega, ja sellega seoses viidati Hispaaniaga seotud kohtuasjale, ning teine on olukord, kus varem määratud kinnipidamise kestust pikendatakse, ja sellega seoses viidati Ühendkuningriigiga seotud kohtuasjale. Seepärast järeldas [Euroopa Kohus] punktis 77, et raamotsuse artikli 4a lõikes 1 kasutatud mõiste „otsus“ ei hõlma „otsust, mis puudutab varasema kohtuotsusega määratud vabadusekaotusliku karistuse täideviimist või kohaldamist“, välja arvatud juhul, kui hilisema otsuse esemeks või tagajärjeks on kõnealuse karistuse liigi või määra

muutmine ning selle otsuse teinud kohtul on selles suhtes kaalutusõigus. Seega tuleb küsida, kas vaidlusalune otsus mõjutas asjaomasele isikule lõpliku süüdimõistva kohtuotsusega määratud vabadusekaotusliku karistuse liiki või määra. Punktis 79 märkis Euroopa Kohus, et selles kohtuasjas ei olnud tühistamisotsustega seotud menetluse eesmärk kohtuasjade sisuline läbivaatamine, vaid see puudutas üksnes tagajärgi, mida tõi kaasa see, et süüdimõistetu neid tingimusi ei täitnud. Punktis 81 jõudis [Euroopa Kohus] järgmisele järeldusele:

„Seesuguste karistuse täideviimise peatamise tühistamise otsuste [...] ainus mõju on see, et asjassepuutuv isik peab ära kandma talle algul määratud karistuse kandmata jäänud osa. Kui karistuse täideviimise peatamine tühistatakse täielikult nagu põhikohtuasjas, rakenduvad uuesti kõik süüdimõistmise järeلمid ning edaspidi ära kandmisele kuuluva karistuse määra kindlaksmääramine toimub puhtalt aritmeetilise tehte tulemusena – juba kantud vangistuspäevade arv lihtsalt lahutatakse lõpliku süüdimõistva kohtuotsusega määratud kogu karistusest.“

- 18 Läti ametiasutuste poolt käesolevas kohtuasjas esitatud teabest nähtub, et kolmeaastane politsei järelevalve periood algas siis, kui nelja aasta ja üheksa kuu pikkuse vabadusekaotusliku karistuse kandmine oli lõppenud. Pärast seda kasutatakse rikkumise korral aritmeetilist arvutust, et määrata kindlaks politsei järelevalve rikkumisest tuleneda võiva vabadusekaotuse kestus. Ilneb et – kui kasutada Euroopa Kohtu sõnastust – kantava karistuse määra kohta ei ole tehtud uut kohtuotsust, sest asjaomane maksimaalne kestus on juba otsustatud 2015. aastal määratud karistusega ja täiendava vabadusekaotuse tegelik kestus määratakse kindlaks Läti õiguses sätestatud ümberarvestusvalemiga. Karistuse liiki ega määra ei ole muudetud, välja arvatud kooskõlas Läti õigusnormidega, nagu kirjeldatud eespool. Ühtegi lisatingimust ei ole kehtestatud ja algses 2015. aasta kohtuotsuses juba ette nähtule ei ole täiendavat aega lisatud. Läti õiguses on sätestatud politsei järelevalve maksimaalne kestus, võttes arvesse süütegu ja määratud vangistuse algset kestust.
- 19 Ainus küsimus, mille Zemgales apgabaltiesa (Zemgale regionaalne kohus, Läti) pidi otsustama, oli see, kas määrata lisakaristus, mille tähtaeg oli ette nähtud seaduses. Sellega seoses leidis käesolev kohus esialgu, et üleandmisest ei tohiks keelduda, sest 19. augustil 2020 määratud karistus ei olnud uus karistus, kuna rikkumisele järgneva vabadusekaotuse tingimused ja parameetrid olid selged ja kontrollitavad ega hõlmanud uut otsust ega algse karistuse liigi või määra muutmist. Küsimus ei ole siiski täiesti selge. Siinne karistus erineb kohtuasjas Ardic käsitletud karistusest. Kuigi 2015. aastal määratud karistusega kaasnes edasise vangistuse väljavaade, ei olnud Zemgales apgabaltiesa (Zemgale regionaalne kohus, Läti) määruks lihtsalt nõutud, et vastustaja „algsest määratud vabadusekaotusliku karistuse osaliselt või täielikult ära kannaks“. Vastustaja kandis talle algsest määratud vabadusekaotusliku karistuse ära ja võib väita, et karistus, mille talle määras Zemgales apgabaltiesa (Zemgale regionaalne kohus, Läti), hõlmas varem määratud karistuse liigi või määra muutmist politsei järelevalve alla võtmise muutmisega (edasiseks) vanglakaristuseks. Lisaks oli

Zemgales apgabaltiesal (Zemgale reģionālne kohus, Lāti) kaalutusõigus vastustajale sellise karistuse määramisel (kuigi mitte küsimuses, milline on sellise karistuse pikkus). Neil asjaoludel ei saa käesolev kohus teha järeldust, et küsimus artikli 4a tõlgendamise ja kohaldamise kohta on käesoleva kassatsioonkaebuse asjaoludel sedavõrd ilmselge, et ei jäta ruumi põhjendatud kahtlusteks. Sellest tulenevalt on käesolev kohus kohustatud küsima Euroopa Kohtult juhiseid kooskõlas kohtuasjaga Consorzio Italian Management (C-561/19, EU:C:2021:799) ja seetõttu peab ta asjakohaseks esitada Euroopa Kohtule ELTL artikli 267 alusel eelotsusetaotlus.

Eelotsuse küsimused [eelotsusetaotluses eespool sõnastatud küsimuste kordamine]

[...]

TÖÖDOKUMENT